

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1955-1956.

26 JANUARI 1956.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de bepalingen betreffende het praenuptiaal sparen vervat in het koninklijk besluit van 30 januari 1954 tot regeling van de toekenning van de Rijkstoelagen ten voordele van de diensten van vrije mutualiteitsverzekering.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Zij die zich tot dusver met familiale problemen hebben ingelaten of zich nu hebben laten inspireren door bekommernissen van sociale of morele aard, of door bezorgdheid voor de demografische toestand, zijn het eens om het grote belang te erkennen van de materiële omstandigheden waarin jonge huishoudens gesticht worden.

Men stelt inderdaad vast dat jonge lieden te midden van het door de huidige beschaving geboden comfort, het risico lopen hun echtelijk leven in teleurstellende omstandigheden te moeten beginnen, indien zij niet beschikken over een minimum van huishoudelijke uitrusting. Hieruit vloeit trouwens dikwijls een overdreven beroep op de aankoop op krediet voort.

Anderzijds werd door de demografen opgemerkt dat juist in de eerste huwelijksjaren de grote meerderheid der echtelingen een definitieve houding aannemen ten opzichte van de omvang van hun gezin. Het spreekt vanzelf dat het gebrek aan comfort, of te zware lasten, hen niet aanzetten tot het aannemen van een edelmoedige houding.

Om al deze redenen is het gewenst het systeem van het voorhuwelijks sparen te herzien.

De wetgeving betreffende de aankoop op termijn, die thans in voorbereiding is, samen met een ontwikkeling van het voorhuwelijks sparen, zal van aard zijn een doelmatige oplossing te schenken aan de hierboven gestelde problemen.

* * *

Uit een onderzoek dat in 1954 gelijktijdig in 11 gewesten van ons land plaats had, blijkt dat een jong gezin 31.000 frank nodig heeft om zich een onmisbaar minimum aan huishoudelijke uitrusting aan te schaffen. Er zou nog een bijkomende som van 31.800 fr. nodig zijn om deze nog

Chambre des Représentants

SESSION 1955-1956.

26 JANVIER 1956.

PROPOSITION DE LOI

modifiant les dispositions concernant l'épargne pré-nuptiale contenues dans l'arrêté royal du 30 janvier 1954 réglant l'attribution des subsides de l'Etat en faveur des services d'assurance mutualistes libres.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Tous ceux qui, jusqu'à présent, se sont penchés sur les problèmes familiaux, qu'ils s'inspirent de préoccupations sociales et morales ou de soucis démographiques, sont unanimes à reconnaître la grande importance des conditions matérielles dans lesquelles se constituent les jeunes foyers.

En effet, on constate d'une part que sans un minimum d'équipement ménager, par contraste avec le confort offert par la civilisation actuelle, les jeunes gens courent le risque d'un début de vie conjugale déprimant. Il en résulte d'ailleurs fréquemment un recours exagéré à l'achat à tempérament.

D'autre part, les démographes ont observé que les premières années du mariage sont celles où la très grande majorité des époux adoptent un comportement définitif à l'égard de la dimension de leur famille. Il va de soi que l'inconfort ou des dettes trop lourdes ne les encouragent pas à une attitude généreuse.

C'est pour tous ces motifs qu'il est opportun de revoir le système d'épargne pré-nuptiale.

La législation actuellement en préparation sur la vente à tempérament accompagnée d'un développement de l'épargne pré-nuptiale sera de nature à apporter une solution aux problèmes évoqués ci-dessus.

* * *

Il ressort d'une enquête effectuée simultanément dans onze régions du pays en 1954, qu'une somme de 31.000 fr est nécessaire à un jeune ménage pour acquérir le minimum indispensable d'équipement ménager. Il faudrait rassembler une somme complémentaire de 31.800 francs pour

bescheiden huishoudelijke uitrusting enigszins bevredigend te maken. In het geheel maakt dit dus 62.800 frank. Laten wij opmerken dat in deze cijfers noch het persoonlijk lin- nen noch de meubilering van een eetkamer begrepen zijn; zij omvatten enkel een elementaire keukenuitrusting, een slaapkamer en het gewoon onderhoudsmateriaal.

Tegenover deze cijfers kunnen we het bedrag stellen waarover een jong gezin bij zijn stichting, kan beschikken volgens de regeling voorzien bij het koninklijk besluit van 30 januari 1954 (*Staatsblad* van 10 februari 1954 — blz. 879-880 — artt. 24 en 25).

Nemen wij een zeer gunstig geval waarin de jonge man en het meisje elk het maximum gespaard hebben voorzien door het koninklijk besluit, hetzij 600 frank per jaar en dit gedurende 10 jaar. Zij zullen alsdan over een kapitaal beschikken dat we als volgt kunnen berekenen :

Gespaard	...	...	...	600 × 10 = 6.000
Staatssubsidie	...	...	...	6.000 × 30
			100	= 1.800
Totaal :	...	...	...	= 7.800

In onze veronderstelling zullen ze dus beschikken over 15.600 frank (7.800 frank voor de jonge man en 7.800 frank voor het meisje). Men weet inderdaad dat de spaarsom aan dewelke de subsidie van 30 % toegevoegd wordt niet meer dan 600 frank per jaar mag bedragen.

Daar de meeste mutualiteiten deze som aanvullen kunnen we het bedrag waarover dit jong gezin zal beschikken op ongeveer 17.000 frank schatten. Het geldt hier echter zoals reeds gezegd een zeer gunstig geval. Dit cijfer hoeft geen commentaar indien met het vergelijkt met de behoefte : 31.000 frank voor het noodzakelijk minimum, 62.800 frank voor een bescheiden uitrusting.

* * *

De resultaten tot op heden bereikt door het praenuptiaal sparen, zijn zeer bemoedigend.

Het totaal aantal bijdragebetalers evolueerde sedert 1947 als volgt :

1947...	5.266
1948...	26.892
1949...	43.274
1950...	51.845
1951...	63.337
1952...	72.955
1953...	83.113
1954...	100.473

Merken we ook op dat het aantal jonge spaarders bijzonder groot is. Aldus stelt men, bij een belangrijke mutua- liteit vast dat, voor 1954, 63,7 % der bijdragebetalers minder dan 19 jaar oud waren.

Deze cijfers tonen ons niet alleen aan dat het systeem een steeds groeiende bijval kent, maar ook dat het hier een instelling met duidelijk opvoedkundig karakter geldt.

Volgens dezelfde bron wijzen de statistieken uit dat 66 % van de bijdragebetalers, in 1954, het maximum ge- spaard hebben, het zij 600 fr. per jaar. Hieruit blijkt dan ook dat het maximum op een te laag peil gehouden wordt.

Laten we, ten slotte, nog opmerken dat de gemiddelde leeftijd der spaarders, op het ogenblik van het huwelijk, 24 jaar en 9 maanden bedraagt voor de jonge mannen, en 23 jaar en 2 maanden voor de meisjes. Volgens het Natio- naal Instituut voor de Statistiek bedraagt, voor heel het Rijk, en voor hetzelfde jaar de gemiddelde leeftijd der hu-

constituer une installation satisfaisante mais encore très modeste, soit au total 62.800 francs. Notons que dans ces chiffres ne sont repris ni le linge de corps, ni l'ameuble- ment d'une salle à manger, mais uniquement l'équipement rudimentaire d'une cuisine, d'une chambre à coucher ainsi que le matériel d'entretien usuel.

En regard de ces chiffres, il y a lieu de placer le mon- tant dont, lors de sa constitution, un jeune ménage peut disposer aux termes de l'arrêté royal du 30 janvier 1954 (*Moniteur* du 10 février 1954 — pp. 879-888 — art. 24 et 25).

Prenons un cas très favorable où le jeune homme et la jeune fille ont chacun épargné le maximum prévu à l'ar- rêté, soit 600 francs par an, et ce pendant 10 ans. Ils dispo- seront ainsi d'un capital qu'on peut calculer comme suit :

Epargne...	...	...	...	600 × 10 = 6.000
Subside de l'Etat	...	...	...	6.000 × 30
			100	= 1.800
Total	...	...	...	7.800

Dans notre hypothèse, ils disposeront donc de 15.600 frs. (7.800 francs pour le jeune homme et 7.800 francs pour la jeune fille). On sait, en effet, que l'épargne bénéficiant du subsidie de 30 % ne peut dépasser 600 francs par an.

Comme la plupart des mutualités complètent cette somme, nous évaluerons à environ 17.000 francs la somme dont ce jeune ménage disposera. Or, nous sommes placés devant un cas très favorable. Ce chiffre se passe de tout commentaire si on le compare aux besoins : 31.000 francs pour le minimum indispensable, 62.800 francs pour une installation modeste.

* * *

Les résultats atteints par l'épargne pré-nuptiale jusqu'à présent sont très encourageants.

Les nombre total de cotisants a évolué comme suit de- puis 1947 :

1947...	5.266
1948...	26.892
1949...	43.274
1950...	51.845
1951...	63.337
1952...	72.955
1953...	83.113
1954...	100.473

Notons aussi que le nombre de cotisants est particuliè- rement élevé chez les plus jeunes. C'est ainsi qu'en 1954, on constate que 63,7 % des cotisants d'une importante mutualité étaient âgés de moins de 19 ans.

Ces chiffres nous prouvent non seulement que le sys- tème rencontre un succès toujours croissant, mais aussi qu'il constitue une institution d'une portée éducative évi- dente.

Selon la même source, les statistiques nous révèlent par ailleurs que 66 % des cotisants ont, en 1954, épargné le maximum, soit 600 francs pour l'année. Il semble dès lors que le plafond est maintenu à un niveau trop bas.

Notons finalement que l'âge moyen des épargnants au moment du mariage est de 24 ans 9 mois pour les jeunes gens et de 23 ans 2 mois pour les jeunes filles. Selon l'Institut National de Statistique, pour tout le Royaume, l'âge moyen des hommes au moment du mariage la même année fut de 28 ans 1 mois et de 25 ans 8 mois pour les

wende mannen 28 jaar en 1 maand en die der huwende vrouwen 25 jaar en 8 maand. Het voorhuwelijkssparen zal dus bijzonder aan jonge huishoudens ten goede gekomen zijn.

* * *

Het zijn al deze overwegingen die er ons toe aanzetten een dubbele verbetering van het systeem voor te stellen.

Vooreerst is het niet langer verantwoord het maximum spaarbedrag, dat recht geeft op toelagen, op 600 frank per jaar te handhaven. De demografische toestand van het land rechtvaardigt trouwens een verhoging van de Staats-toelage.

Daarom stellen wij voor het maximum spaarbedrag dat recht geeft op de toelage te verdubbelen (1.200 frank per jaar in plaats van 600 frank) en het percentage van de staatstussenkost van 30 op 50 % te brengen. Deze maatregelen zouden volgende uitslagen geven voor het geval waarin de jonge lieden het maximum zouden gespaard hebben gedurende 10 jaar.

Spaarsom	12.000 frank
Staatstoelage (50 %)	6.000 frank
	18.000 frank

Dit betekent dus 36.000 frank voor het paar, en ongeveer 39.500 frank met de tussenkomst van de mutualiteit. Wij moeten echter ook de toestand in ogenschouw nemen van hen die niet de gelegenheid hebben gedurende 10 jaar te sparen.

Nemen we, bij voorbeeld, zij die gedurende 8 jaar hebben gespaard.

Spaarsom	9.600 frank
Staatstoelage (50 %)	4.800 frank
	14.400 frank

Hetzij 28.800 frank voor het paar. Indien men er de tussenkomst van de mutualiteit bijvoegt, komt men tot een bedrag van ongeveer 31.500 frank, wat reeds nader komt bij de behoeften zoals hoger aangegeven.

Wij zouden als volgt de maximale uitgave schatten, die deze regeling voor de schatkist zou meebrengen.

Veronderstellen we dat de jaarlijks gespaarde som gemiddeld 1.000 frank bedraagt. Veronderstellen we bovendien dat de verbeteringen, die we hier voorstellen het aantal spaarders met 50 % zal verhogen, in vergelijking met 1954.

Wij nemen aldus een ruime veiligheidsmarge, daar het zeer weinig waarschijnlijk is dat het bedrag van de gemiddelde spaarsom 1.000 frank zal bereiken.

Daar de toelagen, aan de mutualiteiten toegekend, uitbetaald worden in functie van de bijdragen, gedurende het jaar ontvangen, komen wij tot deze uitgave :

$$1.000 \times 150.000 \times \frac{50}{100} = 75 \text{ miljoen.}$$

Deze uitgave, berekend met een grote veiligheidscoëfficiënt, betekent een goede belegging voor de nationale gemeenschap.

Inderdaad, zij zal de spaarzin bij onze jeugd versterken, en de jonge gezinnen in de gelegenheid stellen in betere voorwaarden te beginnen.

femmes. L'épargne pré-nuptiale aura donc été particulièrement favorable à des jeunes ménages.

* * *

L'ensemble de ces considérations nous amène à proposer une double amélioration du système.

Tout d'abord, il n'est plus fondé de maintenir à 600 frs par an le montant maximum épargné donnant droit à subvention. Par ailleurs, la situation démographique du pays justifie une majoration de l'intervention de l'Etat.

C'est pourquoi nous proposons de doubler le maximum épargné donnant droit à subside (1.200 francs par an au lieu de 600) et de porter de 30 à 50 % le pourcentage d'intervention de l'Etat. Ces mesures donneraient les résultats suivants dans le cas où les jeunes gens auraient épargné le maximum pendant 10 ans :

Epargne	12.000 francs.
Subside de l'Etat (50 %)	6.000 francs.
	18.000 francs.

Soit donc 36.000 francs pour le couple, soit environ 39.500 francs avec intervention de la mutualité. Mais nous devons prendre aussi en considération la situation de ceux qui n'ont pas l'occasion d'épargner pendant 10 ans.

Prenons l'exemple de ceux qui ont épargné pendant 8 ans :

Epargne	9.600 francs.
Subside de l'Etat (50 %)	4.800 francs.
	14.400 francs.

Soit 28.800 francs pour le couple. Si on y ajoute l'intervention de la mutualité, on arrive à la somme d'environ 31.500 francs, qui se rapproche mieux des besoins signalés plus haut.

Nous évaluerons comme suit la dépense maximum que cette mesure entraînera pour le Trésor public.

Supposons que la moyenne des épargnes annuelles atteigne le montant de 1.000 francs. Supposons aussi que les améliorations que nous proposons provoquent une augmentation de 50 % des effectifs de 1954.

Nous prenons donc ainsi une forte marge de sécurité, car il est très peu probable que la moyenne des cotisations atteigne 1.000 francs.

Comme les subsides attribués aux mutualités sont versés en fonction des cotisations recueillies pendant l'année, nous arrivons à la dépense suivante :

$$1.000 \times 150.000 \times \frac{50}{100} = 75 \text{ millions.}$$

Cette dépense qui, répétons-le, a été calculée avec un large coefficient de sécurité, constituera un heureux placement de la communauté nationale.

En effet, elle renforcera le sens de l'épargne de notre jeunesse et elle aidera les jeunes foyers à se constituer dans des conditions plus favorables.

WETSVOORSTEL

Enig Artikel

De artikelen 24 en 25 van het koninklijk besluit van 30 januari 1954 tot regeling van de toekenning van de rijkstoelagen ten voordele van de diensten van vrije mutualiteitsverzekering worden vervangen door wat volgt.

Art. 24 — De rijkstoelagen voor het inrichten van het praenuptiaal sparen belopen 50 % van het bedrag der bijdragen door de vrijverzekerden en door de verplichtverzekerden gestort.

Art. 25 — Om recht te hebben op de rijkstoelage voor het praenuptiaal sparen, moeten de kassen, in de schoot der Landsbonden ingesteld met het doel de dienst voor praenuptiaal sparen in te richten, ten behoeve van, hetzij jonge lieden, hetzij jonge meisjes, hetzij jonge lieden en jonge meisjes, aan de volgende vereisten voldoen :

1° de aansluiting voorzien van leden van 14 tot 27 jaar oud;

2° voor het toekennen van de onder 3° hierna bedoelde bruidschat, een wachttijd bepalen van ten minste drie jaar, beëindigd op 1 januari van het jaar in de loop van hetwelk het huwelijk wordt aangegaan.

Voor de leden van de vrouwenmutualiteitsverenigingen wordt deze wachttijd berekend met gebeurlijke inachtneming van de duur der aansluiting bij een mutualiteitsvereniging, erkend met het oog op het verlenen van een vergoeding bij huwelijk.

3° in geval van huwelijk, een bruidschat toekennen waarvan het bedrag bepaald is op ten minste 150 % van het totaal der gespaarde sommen. Het jaarlijks spaargeld van het lid moet ten minste 120 frank bedragen, zonder dat het 1.200 frank mag overschrijden.

4° aan het lid dat in het huwelijk treedt zonder de onder 2° hiervoren voorziene wachttijd te hebben volbracht, een bruidschat toekennen van :

Ten minste 108 % en ten hoogste 117 % van het totaal der stortingen, indien het lid langer dan zes maanden en minder dan twaalf maanden aangesloten is;

Ten minste 117 % en ten hoogste 125 % van het totaal der stortingen, indien het lid twaalf maanden en minder dan vier en twintig maanden aangesloten is;

Ten minste 125 % en ten hoogste 133 % van het totaal der stortingen, indien het lid vier en twintig maanden en minder dan zes en dertig maanden aangesloten is;

5° aan het lid dat vóór de leeftijd van dertig jaar niet in het huwelijk treedt, alsook aan de erfgenaam van het overleden lid, een vergoeding toekennen van :

Ten minste 105 % en ten hoogste 110 % van het totaal der stortingen, indien het lid minder dan vijf jaar aangesloten is geweest;

Ten minste 110 % en ten hoogste 115 % van het totaal der stortingen, indien het lid vijf jaar en minder dan tien jaar aangesloten is geweest;

Ten minste 115 % en ten hoogste 120 % van het totaal der stortingen, indien het lid ten minste tien jaar aangesloten is geweest;

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

Les articles 24 et 25 de l'arrêté royal du 30 janvier 1954 réglant l'attribution des subsides de l'Etat en faveur des services d'assurance mutualistes libres sont remplacés par ce qui suit :

Art. 24. — Les subsides de l'Etat s'élèvent, pour l'organisation de l'épargne pré-nuptiale, à 50 % du montant des cotisations versées par les assurés libres et par les assurés obligatoires.

Art. 25. — Pour avoir droit aux subsides de l'Etat, pour l'épargne pré-nuptiale, les caisses instituées au sein des Unions nationales en vue d'organiser le service d'épargne pré-nuptiale en faveur, soit des jeunes hommes, soit des jeunes filles, soit des jeunes hommes et des jeunes filles, doivent remplir les conditions suivantes :

1° prévoir l'admission de membres âgés de 14 à 27 ans;

2° prévoir, pour l'octroi de la dot visée au 3° ci-dessous, un stage d'au moins trois ans accomplis à la date du 1er janvier de l'année au cours de laquelle le mariage est contracté.

Pour les membres des mutualités féminines, ce stage est calculé en tenant compte éventuellement de la durée de l'affiliation à une association mutualiste reconnue en vue de l'octroi d'une indemnité en cas de mariage;

3° accorder, en cas de mariage, une dot fixée à 150 % au moins du montant des sommes épargnées. L'épargne annuelle du membre doit s'élever à 120 francs au moins, sans pouvoir dépasser 1.200 francs;

4° accorder au membre qui contracte mariage sans avoir accompli le stage prévu au 2° ci-dessus, une dot fixée à :

108 %, au moins, et à 117 %, au plus, du montant total des versements, si le membre compte plus de six mois et moins de douze mois d'affiliation;

117 %, au moins, et 125 %, au plus, du montant total des versements, si le membre compte douze mois et moins de vingt-quatre mois d'affiliation;

125 %, au moins, et 133 %, au plus, du montant total des versements, si le membre compte vingt-quatre mois et moins de trente-six mois d'affiliation;

5° accorder au membre qui n'a pas contracté mariage avant l'âge de 30 ans, ainsi qu'à l'héritier du membre décédé, une indemnité fixée à :

105 %, au moins, et 110 %, au plus, du montant total des versements, si le membre compte moins de cinq ans d'affiliation;

110 %, au moins, et 115 %, au plus, du montant total des versements, si le membre compte cinq ans et moins de dix ans d'affiliation;

115 %, au moins, et 120 %, au plus, du montant total des versements, si le membre compte au moins dix ans d'affiliation;

6° Aan het lid, dat ontslag neemt, uit de vereniging gesloten wordt of zijn storting gedurende twee jaar staakt, een vergoeding toekennen van :

105 % van het totaal der storting, indien het lid minder dan vijf jaar aangesloten is geweest;

110 % van het totaal der storting, indien het lid ten minste vijf jaar aangesloten is geweest;

7° bij mutatie van een lid, 150 % van het bedrag der gespaarde gelden overgedragen naar de nieuwe kas voor praenuptiaal sparen, waarbij het is aangesloten.

6° accorder au membre qui démissionne, qui est exclu de l'association ou qui cesse d'effectuer des versements pendant deux ans, une indemnité fixée à :

105 % du montant total des versements si le membre compte moins de cinq ans d'affiliation;

110 % du montant total des versements si le membre compte au moins cinq ans d'affiliation;

7° en cas de mutation d'un membre, transférer à la nouvelle caisse d'épargne prénuptiale à laquelle il est affilié, 150 % du montant des sommes épargnées.

Marguerite DE RIEMAECKER-LEGOT,
G. VAN DEN DAELE,
R. PETRE,
H. VERGELS.
P. DUVIVIER,
P. DEPAEPE.
